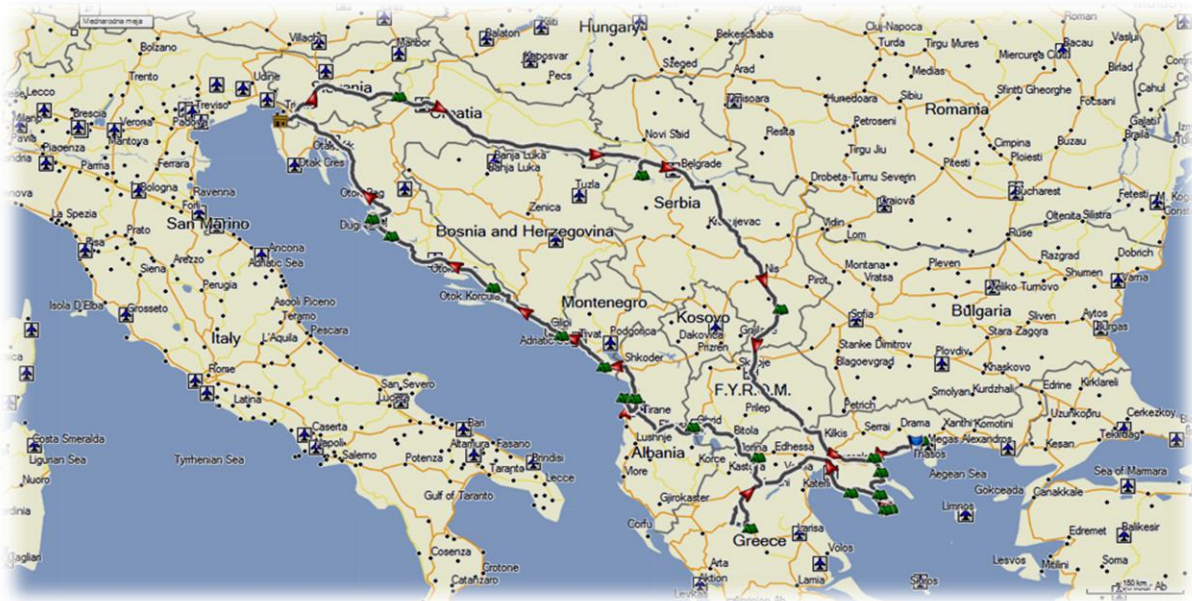


Grčija drugič - 2019



UDELEŽENCI:

**Cvetka in Milan Zgrebec,
Marija in Franc Čep,
Smiljana in Maksimiljan Dolinšek,
Klavdija in Venčeslav Krašovec**

Uredil in napisal: Venčeslav Krašovec - Ben

Severna Grčija

22.08.2019

Ideja za pot v Grčijo se je porodila v Šabcu, oziroma kampu Periča Avlije v Orašju **N44.74062 E19.78680**, kjer smo preživeli šest dni v prijetni družbi dvanajstih posadk.



Večji del Grčije smo že z Milanom in Cvetko prevozili prejšnje leto, sedaj pa sta se nam pridružila še Franc in Marija ter Maksimiljan in Smiljana. Za tokrat smo si zadali ogled severo vzhodnega dela Grčije oz. osrednje ter vzhodne Makedonije in Trakije, nam bolj znane po "treh prstih". Po nekaj urni vožnji, smo se odločili prespati v Predejanih na parkirišču hotela Predejane **42.83334 22.13210**. Za nočitev z vso oskrbo računajo 12€, vendar kot sem opazil, nekateri niso plačali niti parkirnine. Na večerjo smo odšli kar v hotel, saj je porcija čevapčičev s pomfrijem stala le 2,80€. Uporaba kopalnice in WC-ja je bila v hotelu, električnih priključkov pa nismo uporabili. Proti večeru je prispelo še nekaj avtodomov. Spanje je bilo v redu brez presenečenj.

23.08.2019

Zjutra zgodaj vstanemo in na hitro uredimo jutranje zadeve ter nadaljujemo pot proti Grčiji. Računali smo, da bo gorivo zdržalo do Severne Makedonije pa je Franc moral prej nekoliko dotočit. Mejo v Preševu prvozimo brez problemov in takoj zapeljemo na eno izmed črpalk ob cesti. Vsi natočimo polne rezervoarje goriva po 1,10€. Po avtocesti nadaljujemo do Gevgelije, kjer na črpalki ponovno dopolnimo gorivo. Skupaj odidemo še v lokal ob črpalki na kosilo. Grško mejo prevozimo hitro, saj ni bilo prometa. Najprej smo naše GPS-je nastavili tako, da izključimo plačljive ceste, saj je cestnina v Grčiji precej zasoljena. Popoldan smo prispeli do prvega cilja PZA-ja v kraju Asprovalta **40.71577 23.70690**. Pravzaprav je to parkirišče ob cesti zelo blizu morja. Senco nam so delale palme, tuši pa so bili na kopališču. V glavnem so v vodo odšle le naše boljše polovice, mi smo ta čas raje izkoristili za pitje piva v senci ene izmed palm. Proti večeru smo si ogledali to turistično mesto, polno turistov. Takoj nam je bilo jasno, da smo v Grčijo pripotovali prezgodaj, saj je tukaj prevroče in prevelika gneča turistov kot tudi kopalcev. Lansko leto smo bili v Grčiji po 1. septembru in je bilo povsem drugače, zmerne temperature in brez gneče. Pozno zvečer se podamo na spanje, vendar zaspimo šele proti jutru, ko se je nekoliko ohladilo.

24.08.2019

Namen smo imeli tu ostati še en dan, vendar zaradi vročine smo se odločili, da se odpeljemo do kampa Alexandros v **40.95933 24.51673** v Nea Karvali. Kamp je cenovno ugoden z mnogo sence in mivkastim morjem, zato voda ob valovanju ni preveč bistra. V okviru kampa je velika



restavracija, v kateri imajo konec tedna tudi poroke. Eno smo tudi mi doživeli, vendar zaradi poroke nismo imeli nobenih težav, saj so bili zelo uvidevni do avtodomarjev. Zaradi petja in glasbe pa smo imeli težave s pijanimi sosedi Grki, ki so prebivali v prikolici. Na mojo prošnjo, da utihnejo, se niso zmenili, zato sva Maksimiljanom okoli polnoči odšla do šefice kampa in prosila naj Grke utiša. Tudi ona jih ni prepričala da utihneta, to sta storila šele čez kakšno uro, ko sta zaspala. V tem kampu smo prebili dva dni kljub pikom mravelj, komarjev ali



nekih drugih živalic. Največ teh pikov po nogah sva imela Franc in jaz. Precej smo bili v morju, zvečer pa smo ob avtodomih prepevali ob vinu in kitari na katero je igral Franc. Po deseti uri smo utihnili, se stuširali in odšli spat.

26.08.2019

Tega dne je bil predlog, da se odpeljemo do Istanbula v Turčiji, pa nismo imeli vsi potnih listov. Zato plačamo bivanje in se vrnemo po isti neplačljivi avtocesti do mesta Kavala. Zelo veliko in zanimljivo mesto, vendar v centru ni bilo nikjer parkirnega prostora, zato smo se vrnili nazaj na avtocesto. Zaradi burje, smo se parkirali šele na brezplačnem PZA-ju Paralia-



Stratoni **40.51071 23.82633** s tušem in pitno vodo. V bližnjem lokalu si lahko uporabil tudi WC. Tudi tukaj je bilo, zaradi vetrovnega vremena, morje precej valovito zato smo morje gledali le z obale, razen Milana, ki si je uspel zmočiti noge. Maksimiljan in Smiljana pa sta se odpravila raziskovat naselje. Franc se je lotil očiščenja gorilca hladilnika, ostali pa vsak po svoje. Zvečer še malo druženja in spanje.

27.08.2019

Namen, da ostanemo tu še en dan, se je zaradi vetrovnega vremena izjalovil. V morje, se kljub vročini ni dalo, saj so bili valovi preveliki. Poskusili smo se parkirat na nekaterih PZA-jih ob morju, vendar zaradi gneče vozil od kopalcev, to ni bilo mogoče. Zato smo se odločili, da odrinemo proti jugo zahodni strani srednjega prsta v naselje Toroni. PZA **39.97714 23.90417** je ob morju na koncu ulice, ki vodi do razvalin starega mesta. Tudi tu so tuši kot na vseh večjih kopališčih vse do mesta. Z lastnikom travnatega zemljišča Georgiosom sem se dogovoril, da lahko parkiramo na njegovo zemljišče na drugi strani ceste.



Na parkirnem prostoru ob cesti je ostal le Maksimiljan, saj mu je tam bolj ustrezalo. Takoj se gremo hladit v morje s peščeno plažo polno kopalcev, saj so še potekale šolske počitnice in dopusti. Zvečer smo skupaj odšli v mesto, da si ga ogledamo v nočnem sjaju in se ohladimo s sladoledom. Med pohajkovanjem po ulici srečamo Georgiosa, ki nam obljubi, da se drugi

dan oglasi pri nas na kavi. Kljub vročini smo se odločili, da tukaj ostanemo nekaj dni. Ob avtodomih zvečer še malo pokramljamo, nato sledi spanje.

28.08.2019

Smiljana in Maksimiljan že navsezgodaj odideta na ogled razvalin oz. izkopanin "halkidskih" naseljencev, saj so tu živeli že nekaj stoletij pred našim štetjem. Lepo so ohranjeni in restavrirani zidovi utrdbe Lecythus ter nekaj drugih zidov starega mesta.



Vsi ostali razen mene so odšli v vodo, jaz pa sem se večina časa zadrževal v senci avtodoma. Po kosilu je pričelo pihati, vendar se je veter kmalu umiril. Vsi skupaj grem ponovno v morje in po plavanju še pod tuš. Proti večeru se nam ob avtodomih pridruži še Georgios. Znal je nemški jezik, zato smo se lahko sporazumevali. V glavnem nam je opisal njegovo življenje in zgodovino mesta Toroni. Sam je namreč arheolog in restavrator starih cerkva in drugih zgodovinskih objektov. Delal je v Grčiji in ostalih delih Evrope. Sedaj ima 74 let in še vedno rad pomaga turistom pri ogledu izkopanin. Njegov sin ima v tem mestu privatno zdravstveno ordinacijo. Ob določeni uri so se pojavili komarji, vendar so kmalu odleteli. Pozno v noč Georgio odide domov, mi pa v postelje.

29.08.2019

Tudi danes Smiljana in Maksimiljan raziskujeta obalo. Ostali so odšli do morja, jaz pa sem se v glavnem držal bolj v senci. Po kosilu in kavici sledi seansa v senci avtodomov. Popoldan

ponovno kopanje do večera, ko oddemo v mesto na sladoled. Vrnemo se pozno zvečer in takoj odidemo v postelje, saj naslednji dan odrinemo naprej.

30.08.2019

Po jutranji kavi se še oglasim pri Georgiosu, da se mu zahvalim in podarim steklenico našega vina. Doma je bila le njegova žena saj je Georgi odšel s skupino turistov do izkopanin. Žena je tudi znala nemški jezik, zato sem ji predal vino in se njej zahvalil ter pohvalil njenega moža. Zapustimo mesto Toroni in odpeljemo po lepi cesti do kampa na vzhodni strani prvega prsta Ouzouni Beach v Nea Moudania **40.21613 23.31828**. V bistvu sta tu dva kampa bratov Ouzouni, katera pa se med seboj ne razumeta preveč. Že ob prihodu so nas vabili vsak v svoj kamp, vendar smo se odločili in zavili desno. Zelo lep in čist kamp tik ob morju po ceni 16,00€ z ACSI kartico. Prijazni lastnik Dimitrie nas namesti na proste parcele in nam razkaže kamp oz. sanitarije, kopalnice in druge skupne prostore. Vsaka parcela je imela električni priključek in vodo, pokrita pa je bila z senčno mrežo. Po namestitvi se takoj podamo v vodo, saj je bilo zelo vroče. Po kosilu se sprijaznim s sosedom Srbom iz Beograda, kateri z ženo dopustuje v šotoru. Zvečer Klavdija speče palačinke, ki jih v družbi vseh nas z veseljem pojemo. Spraznimo še steklenico vina in odidemo vsak v svoj avtodom na počitek.

31.08.2019

Zjutraj Klavdija počisti notranjost avtodoma, nato vsi skupaj odidemo do plaže in v toplo morje. Popoldan se nam pridruži avtodomar doma iz okolice Ljubljane. Ob kozarčku pijače



se pogovarjamo o potovalnih izkušnjah dotedanjih potovanj. Nekaj časa še posedimo ob avtodomih, nato se dobimo pri Mariji in Francu na prigrizku. Jaz prinesem tudi posebno vino, ki mi ga je podaril Dimitrie, vendar ni za naš okus in zato sem ga večino le jaz popil. Smo pa zato spraznili nekaj naših buteljk. Po druženju pri Čepovih odidemo vsak v svoj avtodom.

01.09.2019

Tega dne smo se v glavnem kopali v morju ali poležavali na plaži. Zvečer sta nas Miljana in Maksimiljan povabila pred njihov avtodom na prigrizek in pijačo. Tudi tukaj se zadržimo do pozne noči, nato priprave za nadaljevanje poti in spanje.



02.09.2019

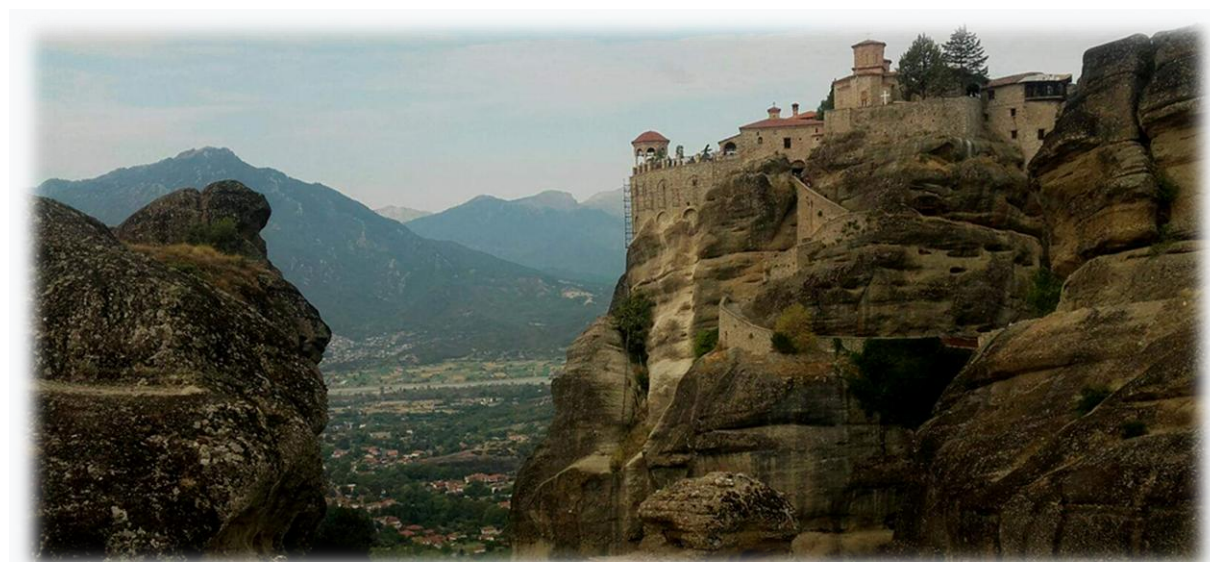
Zjutraj se razdelimo v dve skupini. Milan in Cvetka ter Maksimiljan in Smiljana odidejo proti Solunu in tam ob morju blizu naselja parkirata ter tudi tam prespijo. Midva s Francem in Marijo pa se odpeljemo po južni strani Soluna, mimo Kozani proti Kalampaki. Mimo Soluna smo imeli gnečo na cesti in smo se le počasi prebili do odprte ceste. Naprej smo imeli lepo široko cesto in precejšen del neplačljive avtoceste E90 do izvoza za Kalampako oz. Meteore. Plačljiv je le del avtoceste s tunelom in viaduktom. Mi smo se odločili, da ta del poti prevozimo po zanimljivi lokalni gorski cesti »EO Alexandrias Kozanis« ter se z druge strani zopet priključimo na avtocesto E90. Po zapustitvi avtoceste, nadaljujemo po nekoliko ožji cesti s precej tovornega prometa do Kalampake. Najprej poskusimo prenočiti na brezplačnem PZA-ju ob železniški postaji **39.70091 21.62725**, vendar nam tu ni bilo všeč, ker ni nobene sence in še sama bi bila tu. Zato se odpeljemo v kamp Vaskos za 20€ in se namestimo v senco dreves. Po kosilu se odpravimo v mesto po nakupih. Tu nabavi Klavdija meso in zelenjavo za drugi dan, ko se dobimo z ostalimi ob jezeru. V lekarni pa smo kupili mazilo proti alergiji pikov žuželk, kajti jaz sem imel še vedno vse popikane noge od mravelj iz kampa Alexandros. Ob povratku v kamp Franc časti z odličnim pivom v bližnjem lokal. Nekoliko hladneje je postalo, zato smo lepo in v miru prespali noč.

03.09.2019

Zjutraj pospremem Franca in Marijo do Vrha Meteorov. S Klavdijo sva si ta prelep kraj ogledala že prejšnje leto. Parkiramo na brezplačnem parkirišču **39.725748 21.632298** v bližini



samostana sv. Varlaam. Najprej se peš podamo do samostana Veliki Meteoron, največji in glavni samostan z muzejem na Meteori. Zgrajen je bil sredi 14. stoletja. Na žalost je v torkih ta samostan zaprt za obiskovalce. Vrnemo se nazaj do samostana sv. Varlaam in se preko lesenega mostu ter po mnogih stopnicah povzpemo do vhoda. Vstopnina je 3€, ženske pa si morajo prekrit kolena s tam izposojenim prekrivalom. Gre se samo za tiste ženske, ki imajo oblečena krila. Samostan si podrobneje ogledamo in poslikamo. Fascinanten je pogled preko obzidja, posebno na ostale samostane Rousanou ali svete Barbare, svetega Miklavža Anapausasa, svetega Štefana in samostan svete Trojice. Od tu se vrnemo v kamp, kjer nam



je Klavdija, v času naše odsotnosti, pripravila kosilo. Po kosilo plačamo nočitev 20€ in se odpeljemo proti jezeru, kjer se dobimo z ostalima dvema posadkama. Po prevoženih 160 km, prispemo na brezplačen PZA ob jezeru s tušem in pitno vodo Agios **40.72266 21.75204**. Tam se pridružimo ostalima dvema, ki sta prispela nekoliko pred nami. Klavdija se takoj loti priprave večerje z mesom, ki ga je kupila prejšnji dan v Kalampaki ter naprej pripravljeni peperonadi, Marija pa je pripravila zelenjavo. Skupaj pojemo in zalijemo z vinom.





Milan nama ponudi breskve, katere so nabrali v nasadu ob jezeru pred prihodom na PZA. Breskve so nabrali po dovoljenju lastnika, ki je ravno takrat obiral v nasadu. Po večerji nam Franc zaigra na kitaro, mi pa skupaj zapojemo. Do teme je prišlo še nekaj drugih avtodomov iz različnih držav. Po 22. uri se odpravimo spat. To je bila zadnja in dokaj hladna noč v Grčiji.

04.09.2019

Zjutraj še dotočimo pitno vodo in odrinemo proti zahodni Makedoniji. Vmes se še ustavimo v Lidlu in nakupimo nekaj hrane in vode v plastenkah. Franc je v tem času poiskal pošto ter predal razglednice. Mejo proti Bitoli prevozimo brez zastojev. Na prvi bencinski črpalki dotočimo gorivo in nadaljujemo proti centru mesta Bitola. Tu se, zaradi nesporazuma, razidemo. Jaz po želji ostalih v križišču odpeljem desno proti tržnici, ostali pa zavijejo levo. Ko sem opazil, da mi ne sledijo, sem po CB postaji še dejal, naj grejo proti tržnici, midva pa jih počakava na izhodu iz mesta. Ostalega pogovora med njimi pa nisem več sprejel. Predvideval sem, da tudi oni niso sprejeli mojega pogovora, zato sva zapeljala iz mesta in jih tam čakala. Po kake pol ure, sem sprejel del besed enega iz naše skupine. Po neuspeli povezavi s CB postajo, sem poklical po telefonu Franca, in nato Maksimiljana, ki se mi je javil in dejal, da so parkirali in nameravajo tam ostati nekaj časa. Njihovih koordinat ali naslova nisem dobil, zato sem odpeljal v Ohrid. Poskusila sva še parkirat nekje blizu Ohridske tržnice, vendar nama zaradi gneče to ni uspelo. Zato odpeljeva do današnjega cilja, kampa Rino v Strugi.



41.15483 20.65072. Namestiva se tako, da ko prispejo ostali, se parkirajo zraven naju. Po nekaj urah prispejo še ostali in se namestijo na njim namenjene parcele. Kmalu s Klavdijo dobiva obisk zidarja in njegove žene iz Struge, ki nam je s svojo skupino zidarjev, obnovil našo hišo. Snidenje je bilo zelo prisrčno, saj smo ga doma imeli kot za sina. Takrat je bil še mlad in prvič v Sloveniji. Nekaj časa smo se družili in tudi kakšna solza se je utrnila. Po njihovem odhodu, nas voznik iz kampa z osebnim avtomobilom odpelje v mesto Struga.



Maksimiljan in Smiljana nista šla z nami, ampak so si ogledali naselje ob kampu. Struga je zelo lepo turistično mesto poseben čar mesta doživiš zvečer ob reki Crni Drin. Tu v enem izmed mnogih lokalov ob reki popijemo pivo. Ob dogovorjeni uri pride po nas isti voznik in nas odpelje nazaj v kamp. Bilo je že pozno, zato se hitro stuširamo in odpravimo v postelje.

05.09.2019

Zjutraj Milan odpelje Cvetko, Marijo in Klavdijo z avtomobilom ponovno v mesto do tržnice. Ko se vrnejo, plačamo 10,00€ za bivanje v kampu in odpeljemo proti Albaniji. Maksimiljan in Smiljana se odpeljeta po svoje, ostali pa brez težav prevozimo mejni prehod Kjafasan in zapeljemo v Albanijo. Vozili smo po lepi cesti in tudi delno po ne plačljivi avtocesti proti glavnemu mestu Tirani. Mesto smo obšli po obvoznici, kljub temu pa je bila zelo velika gneča. Motil nas je njihov način vožnje, saj se ne držijo cestno prometnih predpisov. Za njihove voznike je krožišče brez pomena, saj ga ne upoštevajo. To smo počeli tudi mi in tako prišli celi iz mesta. Nadaljevali smo proti Draču z namenom, da tam prespimo. Po ogledu dveh



PZA-jev nam je bilo jasno, da tam nimamo kaj iskat. Ostal nam je le še en kamp zahodno od Drača Saint Michelle **41.56913 19.48754.** Zapeljali smo na cesto, ki ni vredna tega naziva. Zelo ozka in luknjasta cesta nas je spremljala do vrha rta. Po 17. km nemogoče vožnje, posebno za Milana, ki ima večji

avtodom in se je s težavo umikal težkim kamionom, prispemo do kampa. Zelo lep, nov kamp za 10,00€, vendar visoko nad morjem. Ker tu ni kaj počet, se odločimo ostati le toliko, da skuhamo in pojemo kosilo. Vrnitev do Brača je bila nekoliko lažja, saj ni bilo več kamionov le nekaj osebnih vozil. Bilo je že pozno zato se odločimo nadaljevati do hotela Evropa Park, kjer je veliko parkirišče oz. uraden PZA brez oskrbe **41.55805 19.67292**. Nekaj časa še sedimo pred avtodomi in se pogovarjamo o današnji turi, nato v zelo hladni noči spanje.

06.09.2019

Spanje mirno brez težav. Po zajtrku vožnjo nadaljujemo proti Skadru oz. mejnem prehodu s Črno goro Sukobin. Čakali smo približno 1 uro, kljub temu, da smo bili dokaj zgodnji. Po prečkanju meje se spustimo proti Utjehi v kamp Oliva **42.01022 19.15116**. Milan se dogovori za ceno 12,00€ po avtodomu. Namestimo se pod oljčnimi drevesi v precej polnem kampu. Nekateri so odšli v morje, drugi pa na sprehod po mestu in trgovino. Tu smo nameravali ostati več dni pa se zaradi slabega vremena ni izšlo. Zvečer in preko noči je padal močan dež z neurjem, nekaj časa smo bedeli, nato pa v strahu končno le zaspali.

07.09.2019

Zjutraj se vreme nekoliko umiri le hladno je postalo. Plačamo bivanje ter se podamo proti Baru. Med potjo v Baru kupimo še nekaj hrane in sveže ribe, katere smo nameravali pripraviti za večerjo. Na srečo smo mejo v Sutorini prešli brez zastoja, namreč tukaj večkrat nastane velika kolona vozil. Prejšnje leto smo na meji čakali 6 ur. Milan predlaga kamp Marinero v Monulatu **42.45360 18.43519**. Tudi tukaj je bilo skoraj vse zasedeno kljub temu, da sta še dva kampa v bližini. Nekako se namestimo na utesnjene parcele in ko se Milan pripravi, da speče ribe, je pričelo ponovno deževati. Ni nam preostalo drugega, ko da čakamo lepše vreme, ribe pa nazaj v hladilnik. Nekoliko je dež ponehal in celo sonce se je prikazalo, zato se sprehodimo po mestu. Zvečer še pod tuš in spanje.



08.09.2019

Po zajtrku se zapeljemo naprej proti kampu Viter v Zaostrogu **43.13936 17.28049**. Malo pred kampom začne pihati burja in močno deževati. Kljub zasedenosti kampa nam receptorka najde prostor za tri avtodome. Dež poneha in burja se umiri, zato se takoj pripravimo speči ribe, ki so čakale v hladilniku. Pozno kosilo je uspelo, zato ga zalijemo še z vinom po starem pregovoru, da riba mora trikrat plavat. Tukaj sem se tudi jaz pridružil plavalcem in zaplaval v Jadranu. Vreme se je ustalilo, zato se odločimo tukaj ostati še en dan.

Naslednji dan je potekal tako, da smo bili ali v morju ali se sprehajali po obali. V bližnji trgovini nabavimo sveži kruh in ustekleničeno vodo. Proti večeru se nekaj časa še družimo pred avtodomi in naredimo načrt za naslednji dan.



10.09.2019

Ob odhodu še poravnamo storitev za dva dni z ACSI kartico 44,00€, vendar le z gotovino, ker bančnih kartic ne upoštevajo. Namen nam je bil, da še en dan preživimo ob morju prej, ko se odpravimo domov. Pot nas je nanesla v kraj Drage – Pakoštane. Parkirali smo v manjšem kampu Marko za 12,00€ **43.873603 15.561484**. Prijazen lastnik nam razkaže kamp v katerem oddaja tudi apartmaja. Po kosilu si ogledamo obalo in druge kampe. Zanimivo je bilo, da so bili vsi avtokampi na tem delu obale popolnoma zasedeni. Tu naletimo še na enega člana CCS, ki na tem delu obale že več let dopustuje. Morja si nismo privoščili, saj smo ga imeli dovolj do sedaj. Zvečer vsi skupaj pripravimo skupno večerjo iz hrane kar nam je še ostalo v hladilnikih in obujamo spomine našega skupnega popotovanja.

11.09.2019

Po zajtrku se prvo poslovimo od Cvetke in Milana, ki se odpeljeta proti domu. Marija in Franc pa si želita ogledat še stari del Zadra. Skupaj se odpeljemo do brezplačnega PZA-ja v Zadru **44.11489 15.23809**, kjer se od njiju posloviva in odpeljeva po Jadranski magistrali proti domu.

Zaključek:

Lepo smo se imeli in tudi vreme nam je bilo naklonjeno, razen ob Jadranu, ko je tri dni padal dež. Smo pa naredili napako, ker smo se odločili za to potovanje pred septembrom. Namreč prej so v Grčiji parkirišča in plaže popolnoma zasedene, tudi PZA-ji so okupirani z osebnimi avtomobili. Zaradi gneče se marsikje ni dalo parkirat posebno, ker smo bili štirje avtodomi. V kolikor bi skozi Albanijo potovali ob morju, bi lahko ostali še kakšen dan več, v centralnem delu pa nam ni bilo kaj počet. Za spomin še skupna fotka.

